

ST.

3. MARS 1949
61. ÅRGANG
NUMMER 9-10

FRAM KRISTMENN FRAM

OLAV

INNHO L D S F O R T E G N E L S E :
MØTET I ALBERT HALL - PAVEN PROTESTERER MOT
MINDSZENTYDOMMEN - NY MANENDE APPELL FRA
PAVEN - FASTENS ÅND - FASTETIDENS LITURGI I
MARS MÅNED - BOKMELDING - HJEMME OG UTE

MØTET I ALBERT HALL

Fra forskjellige kanter av verden hører vi om protest-møter i anledning av arrestasjoner på og dommen over kardinal Mindszenty, men ingen har hatt slike dimensjoner som møtet i Albert Hall i London den 7. februar. Hallen var fylt av 7 tusen katolikker og flere hundre andre sto utenfor i regnet. Til stede var den apostoliske delegat med 16 erkebiskoper og biskoper fra England og Wales, overhodet for religiøse ordener og en lang rekke prelater, prester og ordensfolk, medlemmer av Overhuset og Underhuset, samt representanter for katolske foreninger og organisasjoner.

Møtet begynte med nasjonalsangen; erkebiskopen av Liverpool presiderte istedenfor kardinal Griffin, som var syk, og var også første taler på vegne av den engelske geistlighet. Han begynte med å lese et budskap sendt fra Kardinal Griffin: «Jeg ønsker sterkt å forene meg i den protest som vil bli fremsatt, skrev kardinalen, — —. Da jeg første gang traff Kardinal Mindszenty i Konsistoriet for tre år siden, fortalte han meg om de vanskeligheter som han ville møte. Han har på en viljefast måte proklamert Kirkens lære, understøttet menneskerettighetene og forsvart frihetens sak, inntil hans selv ble arrestert. Ved sitt ord og eksempel har han vendt oppmerksomheten mot de lidelser de kristne gjennomgår i hele Øst-Europa, og vår samling vil gi nytt håp til de land som er nektet frihet i dag.»

Erkebiskopen av Liverpool fortsatte med å minne om at det var nøyaktig ett år siden kardinal Mindszenty angrep terrormetodene som brukes av den nåværende ungarske regjering, i en adresse foran St. Stephens Akademi i Budapest, og at den statskontrollerte presse svarte med ropet: «Hvor lenge vil kardinalkåpen beskytte denne mannen?» Nå er han selv offer. «Hvordan de forskjel-

lige tilståelser er blitt oppnådd av ham, vet vi ikke, men de virker ikke spontane og vi kan ikke godta dem.» «De tilsidesatte og forfulgte har alltid vært møtt med sympati her i landet, sa Erkebiskopen, og det var mulighet for at selv det såkalte ungarske demokrati måtte komme til å ta hensyn til folkeopinionen hvis den ble riktig fremsatt. Ved å protestere ville ikke de britiske katolikker blande seg inn i et annet lands indre anliggender, men bare forsvare frihetens sak. Katolikkene her i landet ønsket fred for sine trosfeller i Ungarn, hvor sannheten nå var en luksus. Da Sir Thomas More, i en lignende situasjon som kardinal Mindszenty, formet sin «Dialog mot Trengsel», lot han handlingen foregå i Ungarn, fordi han ikke våget å nevne England. Og det var ungarske katolikker under trosforfølgelse han lot framsi de tidløse grunntanker som hans landsmenn trengte i motgangen.

«St. Thomas More holdt en ungarsk tale for oss. Vi må nå holde en for dem.»

«St. Thomas More holdt en ungarsk tale for oss. Vi må nå holde en for dem. Det er en plikt og et privilegium vi skynder oss å motta.» Erkebiskopen forsikret kardinal Mindszenty om bønner fra de engelske katolikker, og sendte den Hellige Får en dobbelt forsikring om lojalitet og deltagelse i hans sorg.

Dr. J. C. Heenan, leder av det katolske misjonsselskap, holdt en kraftig tale, hvor han bl. a. uttalte at Kirken nå med stor styrke kalte sammen sine barn for å kunne overvinne en mektig fiende. Og hvis denne krigen skal kalles kald, er den det først og fremst på grunn av den kolde likegyldighet hos de kristne i Vest-Europa som tror

VÅRE KIRKER på søn- og helligdager

KUNNGJØRINGER:

OSLO

St. Olavs kirke, Akersvegen 1.

*Sokneprestkontoret, tlf. 41 41 61
(Preste-grd. og Biskopen 42 52 87).*

Kl. 7: Stille messe.
Kl. 8.15: Fromesse m. preken.
Kl. 9.45: Low Mass. English Sermon.
Kl. 11: Høgmesse m. preken.
Kl. 19: Aftengudstjeneste.

St. Hallvards kirke, Urtegt. 29.

Fransiskanerne, tlf. 68 08 68.

Kl. 8: Fromesse.
Kl. 10.30: Høgmesse m. preken.
Kl. 17: Aftengudstjeneste.

St. Dominikus kirke, Neuberggt. 15.

Dominikanerne, tlf. 44 23 24.

Kl. 8.15: Fromesse.
Kl. 10.30: Høgmesse m. preken.
Kl. 18: Kompletorium.

Jesu Hjerter kapell, Nyv.17, Stabekk.

Soknepresten, tlf. 53 77 55.

Kl. 9.05: Fromesse.
Kl. 10.30: Høgmesse.
Kl. 17.45: Aftengudstjeneste.

Grefsen kapell, Gladsveg 23.

Prestegården, tlf. 37 45 90.

Kl. 9.30: Høgmesse. Kl. 17: Aft.gudstj.

Vår Frue Villas kapell, Montebello, Smestad.

Prestegården, tlf. 55 81 21.

Kl. 8.30: Høgm. Kl. 16.30: Aft.gudstj.

ARENDAL:

St. Franciskus kirke, Tyholmen.

Soknepresten, tlf. 2209.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høgmesse.

BERGEN:

St. Paul kirke, Christiesgt. 16.

Soknepresten, tlf. 15 410.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

DRAMMEN:

St. Laurentius kirke, Cappelens gt.1.

Soknepresten, tlf. 2019.

Kl.8.30: Fromesse. Kl.10.30: Høgmesse.

FREDRIKSTAD:

St. Birgitta kirke.

Soknepresten, tlf. 1438.

Kl. 8.15: Ottemesse. Kl. 10.30: Høgm.

HALDEN:

St. Peter kirke, Kr. V.s pl. 1

Soknepresten, tlf. 1168.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.
Kl. 19: Aftengudstjeneste.

HAMAR:

St. Torfinn kirke, Torvg. 113.

Soknepresten, tlf. 1751.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.
Kl. 18: Aftengudstjeneste.

HAUGESUND:

St. Josef kirke, Haraldsgt.

Soknepresten, tlf. 3195.

Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 11: Høgmesse.
Kl. 18: Aftengudstjeneste.

HØNEFOSS:

St. Theresia kirke, Vesterntangen.

Soknepresten, tlf. 266.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

KRISTIANSAND S.:

St. Ansgar kirke, Kirkegt. 3.

Soknepresten, tlf. 4225.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

PORSGRUNN:

Vor Frue kirke, Sverresgt.

Soknepresten, tlf. 644.

Kl. ¼ 8: Fromesse. Kl. ¼ 11: Høgmesse.
Kl. 19: Aftengudstjeneste.

STAVANGER:

St. Svithun kirke, Dronningsgt. 8.

Soknepresten, tlf. 25 534.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.
Aftengudstjeneste.

SYLLING:

St. Hallvard kapell.

Presteboligen, tlf. 9028.

Kl. 9.30: Høgmesse. Aftengudstj.

TØNSBERG:

St. Olavs kapell.

Soknepresten, tlf. 2238.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

St. Franciskus' 3. orden, Oslo
Møte i St. Halvards kirke fredag 11. mars.

R. I. P.

Vår inderlig elskede mor, svigermor og bestemor, forh. damefrisør

Anna Marie Halvorsen

f. Ruyter,

døde fra oss 15. febr. 1949, styrket med kirkens hl. nådemidler.

På familiens vegne

Ingrid Ruyter.

Begravelsen har funnet sted.

Hvert enkelt nummer av

«**ST. OLAV**»

er en prekestol, der troens sannhet blir forkynt utover landet. Bladet som forsvarer Kristi Kirke og orienterer om dens liv og lære.

«St. Olav» trenger din støtte, — ditt abonnement!

MERK!

VÅRT BLADS
EKSPEDISJON ER
FRA NÅ AV LUKKET
OM MANDAGENE
ISTEDET FOR
SOM TIDLIGERE
OM ONSDAGENE

ST. OLAV

KATOLSK UKEBLAD

Redaktør:

Dr. theol. I. Hansteen Knudsen.
Telefon 42 37 43. Akersv. 5, Oslo.

Redaksjon og ekspedisjon: Akersv. 5 I.
Telefon 42 37 43.

St. Olavs eksp. og forlag: 9.30—16.
Unntatt mandag. Lørdag: 9.30—13.

Utbetalinger kun tirsdag kl. 13—14.
Abonnementspris: Kr. 2.50 pr. kvartal,
for utlandet + avisporto.

Abonnement tegnes i ekspedisjonen og
på ethvert postkontor.

Annonser må være innsendt innen
fredag aften.

Liturgisk kalender:

SØNDAG 6. MARS: 1. søndag i fasten. Ep. II Kor. 6, 1—10. Ev. Mt. 4, 1—11.
Mandag: Tomas av Aquin, bekj., kirkelærer. Tirsdag: Johannes av Gud, bekj.
Onsdag: (imbredag) Fransiska Romana, enke. Torsdag: De 40 martyrer.
Fredag: (imbredag) Ferialdag. Lørdag: (imbredag) Gregor I, bekj., kirkelærer.

SØNDAG 13. MARS: 2. søndag i fasten. Ep. I. Tess. 4, 1—7. Ev. Mt. 17, 1—9.
Mandag; tirsdag og onsdag: Ferialdager. Torsdag: Patrick, bisk., bekj. Fredag:
Cyrillus fra Jerusalem, bisk., bekj., kirkelærer. Lørdag: Josef, Jesu pleiefar.

SØNDAG 20. MARS: 3. s. i fasten.

OBS.: Onsdag 9. mars, fredag 11. mars og lørdag 12. mars er imbredager.

at alt er vel fordi de selv uhindret kan praktisere sin tro. Han ga en orientering i den teknikk kommunistene benytter i de stater de nå kontrollerer, og sa at det samme kunne komme til å hende i England hvis ikke katolikene er på vakt. «Vi er blitt advart. Det er tid ennå. Hvis vi er besluttet på å utbre troen med samme iver som kommunistene med sin, vil seieren være sikret. «Hvis vi er oppfylt av den kristne barmhjertighet, hvis vi hung- rer og tørster etter rettferdighet, skal vi vinne over kommunistene og frelse dem og oss selv. For seieren har alt vært vunnet, ikke av oss, men for oss, av Guds Sønn.

7000 stemmer sang Credo.

Syv tusen stemmer sang redo, hvoretter Hertugen av Norfolk talte på vegne av de katolske legfolk. Han sa at arrestasjonen av Kardinalen ble oppfattet som et sakrileg av de engelske katolikker. Det var utvilsomt sant at bak beskyldninger som var fremsatt mot Kardinalen om statskomplott, lå en erkjennelse av at enhver troende kristen var en trusel mot kommunismens endelige seier. Det som sto på spill i striden mellom kristne og anti-kristne, var den neste generasjons sjel og sinn.

Barbara Wards fyndord.

Barbara Ward, nasjonalpresident for den katolske kvinneliga, sa på vegne av de engelske katolske kvinner bl. a.: «Jeg føler trang til å tale, ikke bare til katolske kvinner, men til kvinner over hele verden som anerkjenner menneskerettighetene. Kardinalen ble dømt fordi han hadde forsvart menneskets rettigheter og da særlig de

BARBARA WARD. I presse eller radio eller på talerstolen: alltid i ilden, våken og intelligent.

unges.» Hun ga tre grunner for arrestasjonen: Hans motstand mot statskontrollerte skoler som doserer den marxistiske statsfilosofi, mot undertrykkelsen av alle ungdomsorganisasjoner under geistlig ledelse og mot avslaget av tillatelsen til å utgi en kristen dagsavis. Disse tre punktene, sa hun, dekket foreldrenes og borgernes fundamentale rettigheter. Hadde Kardinal Mindszenty gått på akkord som så mange mente han burde gjort, var det ikke da klart og tydelig, når vi så skjebnen til de andre østeuropeiske land, at vi ville havne i nøyaktig samme situasjon?» Hun fortsatte med å si at ingen gruppe hadde vært ivrigere til å komme til forståelse med kommunistene enn sosialistpartiene i Øst-Europa, og ingen av dem eksisterte lenger. Om rettssaken sa hun: «Har man noen gang hørt om en rett hvor den anklagede ble underkastet en strøm av nedverdiggende propaganda, en rett utvalgt med slik omhu at selv en institusjon som B.B.C. var nektet adgang? Rettssaken var satt i scene for å skade kardinalens rykte og villede hans eget folk. Men når man husket kardinalens siste handling før arrestasjonen: hans forkastelse av enhver senere tilståelse, så ville man foretrekke å tro på kardinalen i frihet enn kardinalen i fengsel. Ved å sammenligne hans uttalelser før og etter arrestasjonen kunne man uten kjennskap til behandlingen i fengselet føle hjertet fullt av redsel over hva menneskelige vesener kan utsettes for.»

Deputasjon hos utenriksminister Bevin.

Sir Patrick Hannon formulerte så resolusjonen, hvor Regjeringens oppmerksomhet ble henledet på at rettssaken mot kardinal Mindszenty var i strid med Fredstraktaten med Ungarn av 1947 (som også var undertegnet av den engelske regjering), og hvorfor Regjeringen bes gripe inn for å forsvare fredstraktaten.

Sir Patrick fortsatte med å underrette om at en deputasjon på 8 parlamentsmedlemmer samme ettermiddag blitt mottatt av Mr. Bevin i Utenriksdepartementet. De hadde uttrykt sin dype bekymring over rettssaken, og bedt om nærmere opplysninger. Mr. Bevin leste opp den note som den britiske minister i Budapest hadde rettet til den ungarske utenriksminister den 4. februar etterat en representant for legasjonen var blitt nektet adgang til rettssalen, og ga så følgende utredning:

«Arrestasjonen og rettssaken mot kardinal Mindszenty er symbolsk for den bitre strid som raser over hele Øst-Europa mellom de som tror på frihetens ånd og de som støtter den materialistiske lære. Historien om spionasje og politiske intriger er bare en røkskyld for skjule den virkelige strid mellom kommuniststaten og en uavhengig organisert religion. Kardinalens sak er bare ennå et utslag av den primitive måte kommunistene utøver retten på, ved å dømme en mann før han er stilt for retten. Under rettssaken var det imidlertid den ungarske regjering og ikke anklagede som ble dømt i den siviliserte verdens øyne. Den engelske regjering betrakter denne handling med største indignasjon, og ber inntrengende den ungarske regjering respektere den frihet som de fikk ved fredsavtalen.»

Etter en tale av sekretæren for Unge Kristne Arbeidere, ble møtet avsluttet med den pavelige velsignelse, meddelt av den apostoliske delegat.

Pave Pius XII protesterer mot Mindszenty-dommen i ekstraordinært konsistorium

Pave Pius XII innkalte til ekstraordinært konsistorium 14. februar, der han i nærvær av 16 kardinaler holdt følgende tale:

Ærverdige Brødre!

Vi har i dag kalt dere sammen til ekstraordinært konsistorium for å lette vårt hjerte som er fylt av dypeste smerte. Grunnen skulle vel være åpenbar. Det gjelder her en meget alvorlig handling som brutalt krenker ikke alene Kardinal-kollegiet, heller ikke bare Kirken i sin helhet, men alle som tror på den menneskelige verdighet og frihet.

Så snart Vi fikk vite at Vår avholdte sønn, Joseph Mindszenty, kardinal i den hellige romerske Kirke, erkebiskop av Esztergom, urettferdig og stikk imot den ærbødighet som skyldes religionen, var blitt fengslet, har Vi sendt et varmt brev til Våre ærverdige brødre, erkebiskopene og biskopene i Ungarn for offentlig og høytidelig å protestere mot denne krenkelse av Kirken. Vår samvittighetsplikt pålegger oss dette.

Grunnen til den høytidelige protest.

Når saken er gått så vidt som til å føre en grenseløs vanære over denne verdige prelat, fengslet lik en forbryter, da kan Vi ikke unnlate å gjenta en lignende høytidelig protest for dere.

Det er i første rekke religionens sakrale rettigheter som driver Oss til å bekrefte og framheve hvordan denne energiske forsvarer av hellige verdier i lang tid har arbeidet med uforferdet mot. Til dette kommer den enstemmige tilslutning fra de frie folk, ved de kraftigste og tydeligste utslag både i tale og skrift, selv fra hold som representerer den offentlige autoritet og også dem som ikke deler vår katolske tro.

Som dere vet, har prosessen mot denne prelat, som har utrettet så meget for sine forfedres religion og for sitt folks religiøse tradisjon, ikke funnet sted i fullt dagslys.

De første nyheter vakte straks en viss uro. De fremmede nasjoner som hadde bedt om å få komme til Ungarn og være til stede under «rettssaken», for senere å kunne dømme klart i saken, ble møtt med avslag. Dette ga dem og andre rettsindige mennesker grunn til å tro at der i Budapest ble ført en rettspraksis som tydet på at myndighetene fryktet for at den skulle bli gjenstand for en fri og offentlig vurdering i hele den siviliserte verden. En rettspleie som virkelig vil være sitt navn verdig, kan ikke ha forutinntatte meninger som utgangspunkt og kan ikke støtte seg til en dom som allerede er fastsatt i forveien. Den ønsker uvilkårlig en fri diskusjon, og gir enhver den frihet som tilkommer en å tenke, tro og tale.

Skjønt der hverken foreligger full visshet for sakens realiteter eller tydelige og fullstendige rapporter, så mener Vi at Vi ikke kan unnlate å trekke fram den dom som hele den siviliserte verden har felt over denne prosess: den har forløpet altfor hurtig, den har vakt meget mistanke både med hensyn til anklagene som var tilrettelagt på en slutt måte, og med hensyn til kardinalens fysiske tilstand, som kun lar seg forklare ved at der er

blitt øvet en mystisk, opplagt tvang. For denne mann, som til da hadde opptrådt meget kraftig og energisk, viser seg plutselig så svak og nølende at hans oppførsel ikke synes å vitne imot ham, men imot dem som anklaget og dømte ham.

I alt dette er ett innlysende: Den dømmende myndighet har hatt til hensikt først og fremst å styrte den katolske Kirke i Ungarn, og det på en måte som den Hellige Skrift uttrykker slik: «Jeg vil slå hyrden, og hjorden skal bli spredt.»

De urettferdige anklager mot den Hellige Stol.

Idet Vi med smerte tar avstand fra denne sorgelige handlemåte og overlater dommen til den offentlige opinion og selve historiens domstol, etterkommer Vi en plikt som både Kirkens krenkede rettigheter og selve den menneskelige verdighet legger på Oss.

Ganske ettertrykkelig mener Vi dessuten å måtte erklære: Det er stikk imot sannheten når man under rettsforhandlingene hevdet at hele saken var betinget av den Hellige Stols holdning; at denne i sine planer og anstrengelser for å oppnå politisk makt over folkene, skulle ha gitt ordre til motstand mot den Ungarske Republikk og dens ledere. Hele saken var da ment å ville ramme den Apostoliske Stol.

Alle vet at den katolske Kirke ikke ledes ut fra jordske motiver. Den godkjenner enhver styreform så sant denne ikke står i strid med de guddommelige og menneskelige rettigheter.

Men i tilfelle motsetning må så vel biskopene som de troende, sin egen plikt bevisst, reagere mot de urettferdige lover.

Trøst i prøvelsen.

Midt under disse begivenheter, ærverdige brødre, har barmhjertighetens Far allikevel ikke latt Oss savne den himmelske trøst som mildner Vår smerte. Denne trøst kommer først og fremst fra Ungarns katolikker som trass i største hindringer gjør sitt ytterste for i urokkelig tro å holde fast på sine forfedres hederfulle tradisjoner.

Den har også sitt utspring i den faste overbevisning Vi nærer om at biskopene i Ungarn alltid vil gjøre sitt beste for enig og omsorgsfullt å forsvare Kirkens frihet, på alle måter befeste de troende i troens enhet og oppmuntre dem i det håp som hverken lar seg svekke eller slukke av dette livs elendighet og urettferdighet.

Denne trøst fra det høye er også kommet gjennom dere, ærverdige brødre, Vi har sett hvordan dere har sluttet tett opp om Oss for å ta del i Vår sorg og føye deres bønner til Våre. Trøsten kommer likeledes gjennom de andre kardinaler, erkebiskopene og biskopene fra alle verdens kanter. Forent med sine prester og de troende har de uttrykt i rørende brev eller telegram at de

NY MANENDE APPELL FRA PAVEN

Votivmesse for å sone tidens ondskap

Konflikten mellom det gode og det onde som har pågått siden verdens begynnelse, har vel sjelden eller aldri antatt så grusomme former som i dag.

Når vi her fra Vatikanet ser utover verden, er vi på den ene siden fylt av beundring og glede over alle de som kjemper for det gode, og som ved å vise martyrens herlige styrke, får oss til å tenke på kristendommens første tidsalder. Men på den annen side er vi overveldet av sorg og angst ved å se at ondskaper og ugudeligheten har nådd høyder som aldri før i historien. Ærverdige brødre, vi gyser ved bare å tenke på en slik ondskap, men vårt Apostoliske Embete forplikter oss til å tale.

Gudshatet griper om seg.

Den hovmodige forsømmelse og forakt for det guddommelige, som var menneskets første synd da det overtrådte Guds bud, er den farligste kilde til alt ondt. I dag har den som en smittsom sykdom spredt seg og herjet over hele verden. Den fremkaller utallige onder, særlig i de land hvor der er dannet komplott «mot Herren og Hans Kristus». Det gjør at mennesket blir skilt fra Gud og avkledd sin åndelige verdighet. Det gjør ham videre til en elendig slave av materialismen og dreper i ham ethvert spor av dyd, kjærlighet, håp og sjelens skjønnhet. Vi taler om ateisme eller rettere om hat mot Gud.

Uten noen hemning griper Guds fiender til alle tenkelige midler. Bøker, tidsskrift, presse, radio, organisasjoner, offentlige møter og private sammenkomster, oppdragelse, kunst og vitenskap, alt står til deres tjeneste for å spotte og latterliggjøre det Hellige. «Det steg røk opp av brønnen som røken fra en stor ovn, og solen og luften ble formørket av røken fra brønnen.» Åbenb. 9, 2.

protesterer mot den krenking Kirken har vært ute for, samt gitt Oss løfte om forbønn.

Bønnen for de forfulgte og forfølgerne.

Vi ønsker inderlig at disse bønnen stadig fortsetter å stige opp mot Guds trone. Hver gang Kirken er utsatt for så alvorlige stormer at de menneskelige krefter ikke kan stå imot dem, må menneskene tillitsfullt ta sin tilflukt til den guddommelige Forløser som alene kan stille stormen som raser og gi roen og tryggheten tilbake. — La oss be om vern hos den milde og mektige Jomfru, Guds mor. La oss trygle Herren om å gi sin guddommelige nåde og kraft til alle som lider forfølgelse, overlatt og fangenskap.

Måtte de som våger å trampe Kirkens frihet og de menneskelige samvittighetsrettigheter under føttene endelig forstå at ikke noe sivilt samfunn kan bestå når religionen blir opphevet og Gud blir bannlyst!

Staten bør i egen interesse fremme Kirkens frihet.

Bare religionens hellige sannheter kan på en rettferdig måte bringe likevekt i borgernes rettigheter og plikter, styrke Statens grunnvoll, og ved gode lover bringe orden i menneskenes levesett og moralske liv. Det er sant hva

Vi mener, ærverdige brødre, at dette ikke skjer uten støtte av den onde fiende selv, hvis natur er å hate Gud og skade mennesket.

Hvem er lik Gud?

Ingenting bør derfor være viktigere for dere, for presene og de troende som dere har omsorg for, enn å kjempe for å forsvare Guds navn, som englene ærer i hellig ærefrykt. Under erkeengelen Mikael's banner og med ropet «Hvem er lik Gud»? skal dere motsette dere gudsfornekterne med ukuelig energi og proklamere Guds navn, elske det og forkynne det.

De som spotter Guds navn, gjør seg ikke bare skyldig i en avskyelig forbrytelse og nedkaller over seg den tyngste straff (Gudshat er særlig en synd mot den hellige Ånd), men de viser samtidig åpenlyst sin store utakknemlighet. For hva er nødvendige og mer hellbringende enn å tilbe og ære Gud? Av Ham har vi mottatt sjel og legeme, vår styrke og våre åndsevner, solens lys, luften, jordens produkter, vår mat, livets gleder og hva som er enda viktigere: guddommelig nåde, åndelig hjelp, sannhet og frelse.

«Hvor god og mild er din ånd i alle ting, Herre!» (Visd. 21, 1.) «Men Du vår Gud er sann og nådig, tålmodig og regjerer alt med mild hånd». (Visd. 15, 1.) Han er ikke langt fra noen av oss: «for i Ham lever vi, beveger vi oss og er vi». (Ap. gj. 17, 28.) Han er den viseste og barmhjertigste enten Han gleder oss med sin trøst eller vil forbedre oss med Sin straff. Vi blir rettferdig behandlet, for når Han straffer oss, «får vi hva våre gjerninger har fortjent». (Luk. 23, 4.) Selv lidelsen blir ved Guds forsyn en oppøvelse i dyd og gir oss i lønn den

den største av alle romerske talere skrev: «Paver, dere forsvarer byen langt bedre gjennom religionens kraft enn byen selv med mine festningsverk.» Dette er enda sannere når det gjelder den kristne lære og tro.

Måtte alle styre anerkjenne disse sannheter, og måtte den frihet som skyldes Kirken, bli gitt den tilbake overalt, så at den fritt og uhindret kan virke på den menneskelige ånd i lyset av sin lære, oppdra ungdommen til et godt og sunt liv, fremme familielivets vigslende preg og gjennomtrenge hele det menneskelige liv med sin ånd. Ved en slik forekommenhet vil det sivile samfunn ikke ha noe å frykte, tvert imot vil det høste mange gode fordeler.

For når de sosiale forhold bli rettferdigere, når de fattige får bedret sine livsvilkår—noe som er maktpåliggende ut fra selve den menneskelige verdighet—, når uenigheten har tatt slutt, og fred kommet over sinnene i broderlig kjærlighet, da kan det bli tale om bedre tider for alle folk og nasjoner, slik som Vi inderlig ønsker og innstendig ber om.

Det er dette Vi gjerne ville gi uttrykk for i denne forsamling, overfor dere, ærverdige brødre, som klokt og innsiktsfullt arbeider så utrettelig og står Oss så nær i styret av den universelle Kirke.

evige lykke. Medgang eller motgang har lite å si for den som har Gud som arv og eie, og intet tap teller noe hvis man ikke har mistet Gud.

Der er enda et gode som kjærligheten til Gud gir oss, mens på den annen side gudsfornektelse bringer ulykker med seg. Hvem har ikke frykt og avsky for strid og uenighet mellom borgerne og for krig, som i framtiden med de nye våpen vil forårsake voldsomme ødeleggelser? For å holde vekk slike ulykker ser vi *med anerkjennelse på de skritt som er blitt tatt for å skape samhold og forbund mellom forskjellige stater.*

Brorskapsfølelse mellom menneskene.

Men dette vil være et famlende forsøk grunnet på løs sand, hvis der ikke hersker en sterk brorskapsfølelse mellom menneskene, som gjør at de gjensidige kontrakter blir holdt hellige og ubrytelige og fellesskapet blir befestet. Erfaringen viser tydelig at menneskene ikke ser på hverandre som brødre hvis de ikke erkjenner at alle er barn av den samme Far. Uten respekt for den Øverste Lovgiver og Dommer, vil rett og urett bare være tomme ord, den moralske lov vil brytes, og hvis der ikke er noe å frykte, vil ondskaper sprengte alle grenser i sitt begær. Mennesker vil som ville dyr myrde hverandre, og deres eneste glede vil være nytelsen av de grufulle handlinger. Det er til vår fordel å tjene Gud. La oss dyrke med største alvor og omhu Guds nærvær i et rent hjerte. Veien til dyd og fullkommenhet er å trekke oss tilbake fra de ytre ting og vende oss til de indre, for å kunne dvele ved de himmelske sannheter.

La sinnet bli fylt av Hans milde nærvær. La ånden bli opplyst, sjelen gledet og viljen styrket til å handle med renhet, energi og fromhet: «for å kjenne Deg (Gud) er den fullkomne rettferdighet». (Visd. 15, 3.) De som er kommet vekk fra rettferdighetens vei, skal vekkes ved bønn, ved ord og handling, men særlig ved eksemplet av et liv som gir gjenskinns av Guds faderlige godhet, så at de kan sone og gjøre bot for sine feil. La synderne vende sine tanker til den barmhjertigste Far «som kaller hjem den fortapte sønn og ønsker ham glad velkommen da han i nøden er brakt til anger, slakter den fete kalven, og uttrykker sin glede ved et festmåltid. Hvorfor ikke? Han har funnet den sønn han hadde mistet. Den sønn han har vunnet tilbake, setter han enda mer pris på. Hvem skal vi forstå med denne far? Selvsagt Gud: ingen så faderlig, ingen så trofast som han». (Tertullianus, De poenit.) Den som er sterk i troen og rik på skatter i det religiøse liv, bør mest mulig dele disse goder med andre.

Hva kan ikke fremmes ved bønn?

Hvis vi vil fremme enda mer den religiøse iver og forberede et middel og en beskyttelse mot den onde ugudelighet som smitter vår tid, har vi enda et virksomt middel til rådighet. Er der noe som ikke kan fremmes ved bønn? Hva kan ikke oppnås ved en tillitsfull bønn i Kristi navn av en ren og angrende sjel hvis den følges av gode gjerninger? «Bønnen er troens grunnvoll, vårt våpen og skjold mot fienden som trenger oss fra alle sider». Men all religiøs kult og tilbedelse viker plassen for det eukaristiske offer, som fortsetter på en ublodig måte det offer som Kristus på en blodig måte led på korset, og gir oss del i dens rike frukter. Den himmelske og evige Far blir der æret, bedt om tilgivelse, og forsonet

ved Blodet fra Lammet. Dette er mer virksomt enn Abels uskyldige blod og alle rettferdige, fordi det har en uendelig verdighet og kraft. Dette blod opptok Han fra oss og ofret det selv til Gud for oss. Han er den som har gitt oss fred og forsoning, Han som aldri blir trett av å gi oss av himmelens gaver. «Når vi gjennom synden vekker Dommerens hevsn, blir vi beskyttet av Blodet som taler for oss.» (Vesperhymne.) «La derfor hærskaren av truende onder vike bort fra oss. Som sant sonoffer blir det båret fram på virksom måte for syndene, straffen, bøtene og andre behov». (Trident.)

Om ateismen og gudshatet som smitter vår tid og gjør den fortjent til fryktelig straff, er en alvorlig synd, kan vi i kilden av Kristi Blod som kalken av Det nye Testamente inneholder, vaske bort den avskyelige synd. Vi kan utslette følgene av den, be om tilgivelse for den skyldige og endelig forberede Kirkens herlige triumf.

Soningsmesse på Pasjonssøndag.

Etter moden overveielse har vi besluttet å tillate og å oppfordre dere og alle prester til å lese en særlig messe på pasjonssøndag i Vår mening. Dette vil bli en votivmesse for syndenes tilgivelse, med mindre messen leses i Biskopens eller folkets mening. De som av en eller annen grunn ikke benytter dette privilegium, skal lese Søndagens Messe og i det minste alvorlig anbefale vår hensikt til Gud gjennom det eukaristiske offer. De troende som ved den gjensidige forening av lemmene i Kristi mystiske Legeme alltid tar del i Kirkens gleder og sorger, skal innbys til å delta i messen i størst mulig antall, tenke over tidens alvor, bønnfalle Gud med stor iver, og motta den hellige kommunion.

Vi tviler ikke på at dere vil utføre vårt ønske med største iver og bønnfalle Gud under felles bønn om at ondene må bli fjernet og Guds kjærlighet må fornye alle ting i Kristus og oppnå det universelle ønske om fred. Til slutt vil vi, i tillit til at våre ønsker vil bli oppfylt på beste måte, meddele dere og alle prester og troende i deres varetækt, den Apostoliske Velsignelse som en pant på Guds nåde.

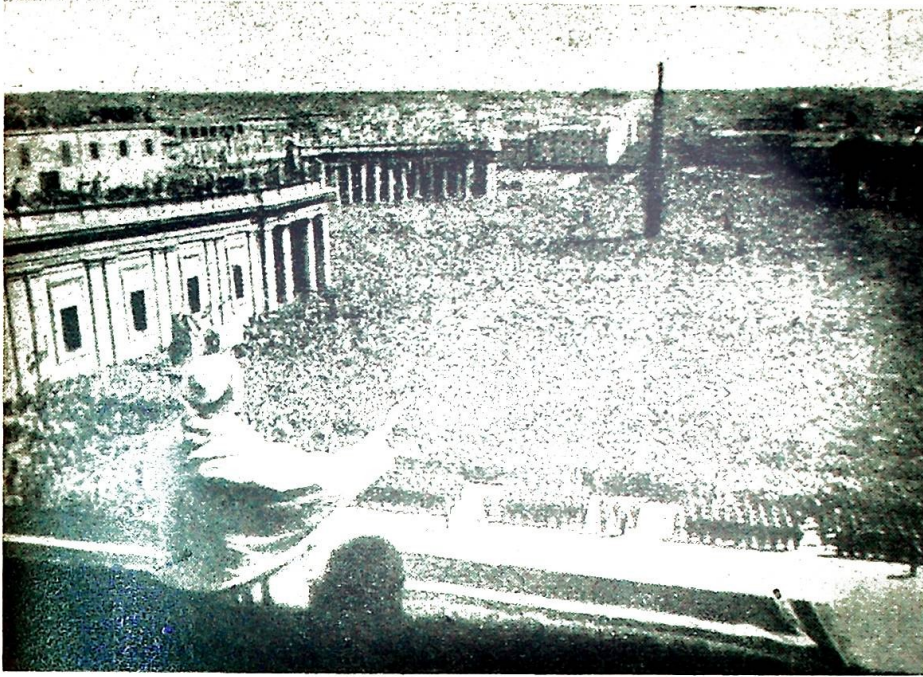
Gitt i Rom, 11. februar i året 1949, det 10. i vårt Pontifikat.

Pave Pius XII.

BISKOP BEERGGRAV OM MINDSZENTY-DOMMEN

«Dagen» har hatt et intervju med biskop dr. Berggrav om møtet Verdenskirkerådets Eksekutivkomité nylig holdt i Genf. Fer ble Mindszenty-dommen omtalt, og biskopen sier i den anledning sin personlige mening om saken. Etter det han har kunnet sette seg inn i den, holder han det for *umulig* at den mann han møter i aktstykkene — som stammer fra årene før arrestasjonen — kan ha «falt sammen» slik som avisreferatene vil gi inntrykk av, hvis der ikke er brukt totalitær «medisin» på kardinalens nervesystem. På spørsmål om han holdt kardinalen for uskyldig, svarte biskop Berggrav: «Ja, for så vidt som det han ble anklaget for, ville vært *fri* gjerning i et demokratisk land. Mindszenty har ikke forbrutt seg mot annet enn tyranniet. Det pleier vi ikke i den kristne kirke legge en mann til last.»

Biskopen betraktet det som «ytterst fatalt» at medløpere innen den reformerte og lutherske kirke i Ungarn har fordømt kardinalens opptreden og stilt seg på regjeringens side.

Søndag 20. febr. talte Pave Pius XII fra balkongen til St. Peterskirken til en kvart million romere samlet på Petersplassen. Paven fordømte her offentlig dommen over kardinal Mindszenty. Det var hans femte tale i forbindelse med saken, men dette var den første han holdt for offentligheten.

«Romere! Kristi kirke følger den vei som Frelseren trakk opp for den. Den føler seg evig, vet at den ikke kan gå under, at den kan holde stand selv mot de vildeste stormer. Den tigger ikke om gunst og fordeler. Trusler fra og unåde hos de jordiske makter gjør den ikke redd. Den blander seg ikke inn

i spørsmål av rent politisk og økonomisk art, heller ikke bryr den seg om hvilken styresform er den heldigste eller uheldigste. Den trår etter fred med alle så langt den kan (Rom. 12, 18), — gir keiseren hva keiserens er ifølge hans rett, men kan ikke forråde eller utlevere det som er Guds.»

Fastens ånd

Fastetiden er begynt og Kirken innbyr oss til omvendelse og bot, til bønn og faste. Fastemandatet biskopen har sendt ut, er ikke langt og krever ikke meget av oss. Tvert imot. Som i de siste år, er også i år alle dispensert fra faste, unntatt på to dager, askeonsdag og langfredag. Når det gjelder abstinensbudet, er det vel ikke vanskelig for tiden å avholde seg fra kjøttmat en dag i uken og noen få andre dager i årets løp! Men «trass i dispensen», sier fastemandatet, «må fastetidens ånd holdes levende hos alle».

Hva er så *fastetidens ånd*? Den er ikke noen moderne tidsånd eller åndsretning, noe slags isme, som skifter fra århundre til århundre og som fører menneskene ad usikre veier til usikre mål. Fastetidens ånd er gammel — ikke gammeldags — prøvd i mange århundrer og funnet å være god. Den er *offerånd*, *bønnens ånd* og *kjærlighetens ånd*.

Offerånd, ikke som fariseerne hadde den. De som lot blåse i basuner når de ga almisser og med stor gestus kastet noen usle pengestykker inn i tempelkisten. Eller som når de fastet, skar ansikter, så folk skulle se at de fastet. Nei! Det nyttet dem ingenting og hadde intet med offerånd å gjøre. Offerånd er viljen til å gi avkall på sin egen vilje, til å gi avkall på noe som vi elsker, som vi er glad i, som vår natur søker, og så bringe det som et offer for Gud, med glede og uforbeholdent.

Bønnens ånd er det andre kjennetegnet på fastetidens ånd. Fariseerne eide ikke bønnens ånd. De sto

og bad i synagogene og på gatehjørnene: «Herre, vi takker deg at vi ikke er som andre mennesker.» Deres bønn var fåfeng, fordi de søkte seg selv i sin bønn. Skal vår bønn være god, må vi ikke søke oss selv, men Gud, idet vi gir Ham all ære. Og også det med glede, uforbeholdent, utholdende, i bevisstheten om at vi ingenting kan gjøre for oss selv eller andre menneskers sjeler uten Guds nåde.

Det tredje kjennetegnet er *kjærlighetens ånd*. Den er avgjørende. Vårt religiøse liv har intet verd, dersom vi ikke er beskjelet av denne ånd, av kjærlighetens ånd. «Om vi talte med menneskers og englers tungemål, om vi hadde profetgave og kjente alle lønndommer og eide all kunnskap, om vi hadde tro så vi kunne flytte fjell, om vi delte ut alt vi eide til mat for fattige, ja, om vi ga vårt legeme til å brennes, men uten kjærlighet, da gagnet det oss ingenting,» sier Paulus.

Men er det ikke ofte denne ånden, kjærlighetens ånd, det skorter mest på? Handler vi ikke altfor ofte etter det gamle prinsipp: «Øye for øye og tann for tann?» Tillater oss ureell kritikk av mennesker og forhold? Rakker ned på vår neste, uten å se det gode som finnes hos enhver?

Hva sier St. Paulus? Profetgaver tar ende. Tunge-mål tier. Vitenskap forgår. Men tro og håp blir stående, men størst blant dem er kjærligheten.

La oss huske det og ta fatt nå i fastetiden. Fatt et godt forsett og gjennomfør det konsekvent, med god vilje, og la fastetidens ånd komme til sin rett så det kan bli en «velbehagelig tid», og en vinning for sjelen.

F. J. Fischedick.

Fastetidens liturgi i mars måned

Med Askeonsdag går vi inn i fastetiden, forberedelsestiden før påske. Det latinske navn for fastetiden, Quadragesima, betyr egentlig den 40. dag før påske. Men senere ble dette navnet en betegnelse for hele denne 40 dagers perioden.

I det 2. århundre varte fasten bare i 2 dager, nemlig langfredag og påskelørdag. Ett hundreår senere ble fastetiden utvidet til å gjelde hele den stille uke, og i det 4. århundre kan en tale om en fastetid på 40 dager. Da søndagen ikke ble regnet som fastedag, ble det i fastetidens 6 uker bare 36 fastedager. Under pave Gregor den Store ble derfor 4 dager tilføyd for å fullstendiggjøre 40 dagers perioden, og Askeonsdag ble således fastens begynnelse.

Hvorfor var det så nødvendig å få akkurat antallet på 40 dager? Tallet 40 treffer en stadig i den hellige skrift. Syndfloden varte i 40 dager. I 40 år vandret israelittene i ørkenen. Elias fastet i 40 dager og netter. Det samme gjorde Moses på Sinai berg. Men den virkelige grunn til at fastetiden skulle vare i 40 dager var vel at Kristus selv fastet så lenge han var i ørkenen.

Fastetiden begynner som sagt med Askeonsdag. På Askeonsdag velsigner Kirken aske og strør den på de troendes hoder. (En skikk som stammer fra den tid da en før fasten strødde aske på hodene til de offentlige syndere.) I det 12. århundre ble det skikk for alle troende å ta del i denne seremoni. Asken symboliserer det forgjengelige ved alt jordisk. Den skal minne oss om døden og oppfordrer oss til å gjøre bot for våre synder. «Vi strør aske på vårt hode som et tegn på ydmykhet for å få tilgivelse», sier en av bønnene som presten leser under askevigsel. Og messen på askeonsdag har til hensikt å sette oss i den rette botsånd som passer seg for fastetiden. I evangeliet på denne dag forteller Vår Herre selv hvordan vi skal faste.

I fastetiden er den liturgiske farge fiolett (botens farge), Gloria og Alleluia er utelatt fra messen og alteret er ikke dekorert med blomster. Alt dette har også til hensikt å uttrykke botsånden som skal prege oss i denne tiden.

Den 4. søndag i faste (også kalt Søndag Laetare) skiller seg ut fra de andre fastesøndager. Den liturgiske farge er ikke fiolett, men rosa, og alteret er dekorert med blomster. En kan nesten si at liturgien på forhånd gir oss litt av påskegleden før vi går inn i pasjonstidens dystre tungsindighet. Vi skal glede oss over at vi tilhører Den nye Pakts Jerusalem, vår hellige mor, Kirken, som har gitt oss livet ved dåpens sakrament, som de liturgiske tekster på denne dag uttrykker det. I oldkirken ble nemlig katekumenene på onsdag i følgende uke undervist i evangeliene, trosbekjennelsen og Fader Vår for første gang. Det skulle minne dem om deres fødsel og oppstandelse til det nye liv ved dåpen påskeaften.

Fastetiden skulle bli betraktet som en retrett-tid for hele den kristne verden, en tid for bønn og faste: Bort fra synd uten hvilket faste fra mat er uten betydning, bort fra selvtilfredsstillelse, verdslige og

Seersken fra Avila

«Den hellige Theresa av Avila's liv», fortalt av henne selv. Skt. Ansgars Forlag. København 1948. 376 s. D. kr. 13.75.

Vi har her å gjøre med nedtegnelser som den hellige Theresa av Avila på sin skriftefars anmodning har gjort over alle de overnaturlige gaver Vår Herre overøste henne med.

Denne skjønne og inspirerte bok bærer vitne for alle tider om hva det vil si å gå fullkommenhetens vei og leve et sjelens samliv med Gud. Hennes nedtegnelser har betydd uendelig meget for den Katolske Kirkes åndelige fornyelse etter reformasjonstidens forfall, og gjør et like dypt og utslettelig inntrykk i dag som den gjorde da domnikanerne utga den flere år etter hennes død i 1587.

Theresa var Karmaliterinne. Gjennom bokens sider, som betegner en stadig stigning, inntil den synes å sprengre grensen av det utenkbare, opplever vi hvorledes Herren ved visjoner, henrykkelser og åpenbaringer litt etter litt former hennes sjel, taler til henne, viser seg for henne, formaner og trøster, — alt for å forberede henne for de to store oppgavene han har utsett henne til: å reformere karmaliterordenen, og være talerør overfor menneskene om hvorledes Han ønsker å tjenes av dem som elsker Ham.

Boken gjennomstråles av en enestående ytmykhetens ånd, så gripende oppriktig at bare denne er garanti nok for beretningens sannferdighet. Nedtegnelsene selv kan i store deler betegnes som en reisebeskrivelse, på et klart og lettfattelig språk, til de egne som er beredt sjelene etter døden. Både himmel, skjærsild og helvete kommer klart i relieff. For enhver som søker inn til kjernen i den Katolske tro, vil denne bok ha meget å si. En har simpelthen ikke råd til å la være å lese den.

W. G.

støyende forlystelser. Dans, kino- og teaterbesøk (ting som ikke behøver å være syndige i seg selv) er imot den ånd som skulle prege en katolikk i fastetiden.

La ikke fastetidens liturgi gå hen uten at vi personlig tar del i den. La oss leve med i kirkeåret.

Den som gjør det har lært å be med Kirken. La oss sammen med Kirken i fastetiden be om den faste-ånd som ikke gjør oss til slave av de legemlige krav. Som fastetidens vesperhymne uttrykker det:

«Gi oss ved avholdenhetens hjelp å bli herre over legemet, så sjelen kan forlate syndens føde, fastende fra alt ondt.»

Fredrik W. Elvedahl.

Fra Vikariatet

I samhøve med årets hyrdebrev utsteder vi denne forordning:

1. Pasjonssøndag 3. april skal den Hellige Faders prestejubileum minnes i alle våre kirker. Jeg ber inderlig alle våre troende om å vise sitt gode katolske sinnelag og slutte opp om denne feiring ved de forskjellige gudstjenester.
2. Det skal være felleskommunion i alle menigheter. Jeg oppfordrer alle til å ta del i denne felleskommunion og be for paven og hans anliggender. Med denne kommunion kan en oppfylle sin påskeplikt.
3. Til soning for all den synd som ateismen og hatet mot Gud har ført med seg har den Hellige Fader gitt tillatelse til at prestene på Pasjonssøndag kan lese to hl. Messer, og det er hans ønske at alle gjør bruk av dette privileg. Den første må være søndagsmessen med 2. orasjon «*pro Papa*» i anledning Pavens prestejubileum, den annen skal være *missa votiva «Pro remissione peccatorum» sine ulla commemoratione*, med *Credo* og *Praefatio de Passione*. De som ikke gjør bruk av dette privileg må føye bønnen «*Pro remissione peccatorum* til dagens orasjon *sub unica conclusione*; deretter kommer da orasjonen «*Pro Papa*». Prestene oppfordres til å legge aftenandakten på denne dagen, slik at den både blir en soneandakt og en takkeandakt. Derfor skal soningsbønnen s. 270 i Bønneboken bes og *Te Deum* synges.
4. Kollekten på pasjonssøndag går til gaven fra verdens katolikker til den Hellige Fader. Gaven vil komme hele den katolske verden til nytte idet midlene skal brukes til å utvide og forsterke den vatikanske radiostasjon.

*

5. Som oratio imperata skal prestene, istedetfor «de Spiritu Sancto» be i messen «*Pro Papa*» (pro re gravi) fra 1. mars til og med lørdag før palme-søndag. Etter påske igjen «de Spiritu Sancto».

Oslo, den 2. februar 1949.

† *Jac. Mangers*.

Apostolisk vikar, biskop av Selja.

Nærværende forordning skal leses opp i alle kirker og offentlige kapeller på søndag Lætare både i ottemessen og i høgmessen.

Her hjemme - -

OSLO. St. Olavslagets møte søndag den 30. januar hadde dessverre ikke samlet så mange medlemmer som ønskelig.

Hensikten med møtet var å orientere medlemmene om lagets stilling og de arbeidsoppgaver som skal løses. Formannen, Dag Jensen, gjorde rede for de vanskeligheter laget har å kjempe med, og gjorde oppmerksom på at styret var takknemlig for gode råd med hensyn til lagets drift. Forbundssekretæren, J. Hongslo, redegjorde deretter for

Forbundets virksomhet og omtalte spesielt dannelsen av Eystein Forlag.

Etter en interessant filmframvisning, bl. a. fikk man se Løvoyfilmen, ble styrets forslag til nye lover for laget gjennomgått. Lovforslaget skal behandles på generalforsamlingen den 13. februar.

Møtet som varte i 3 timer, gjorde det klart at St. Olavslagets oppgaver er mange og vanskelige, og at det trenger all mulig støtte i sitt arbeid.

Søndag 13. februar ble avholdt ordinær generalforsamling. Etterat årsberetning og regnskap var godtatt, behandlet forsamlingen forslag til nye lover for laget. Lovene ble vedtatt etter livlig og saklig debatt. Som nytt styre ble valgt: Formann: Dag Jensen (gjennvalg); nestformann: frk. Sonia Løchen; sekretær: Fritz Geiner; kasserer: Karl Rostad; styremedlem: frk. Solveig Siggerud. Suppleanter ble fru Dagny Brodahl-Andersen og Johannes Bruce.

Kontingenten for 1949 ble satt til kr. 5.—. På grunn av tiden ble et par saker utsatt til første medlemsmøte.

Ref.

UTLANDET

VATIKANET

Fire konsistorier i 1949

Det meldes fra Rom at fire konsistorier vil bli sammenkalt i 1949. De to første, et hemmelig og et åpent, vil tre sammen i løpet av mars måned for å behandle de forslag til kanonisering som foreligger.

I april kommer et halv-offentlig konsistorium til å tre sammen hvor italienske og utenlandske biskoper vil delta med fullmakt til å uttale seg. Endelig kommer Paven til å sammenkalle et hemmelig konsistorium i begynnelsen av desember for å utnevne de tre kardinaler «a latere» som om kvelden den 24. desember høytidelig skal åpne kirkeportene til Laterankirken, Santa Maria Maggiore og St. Pauls-kirken, mens Paven selv kommer til å åpne Peterskirken.

Den høytidelige kunngjøring av det hellige år kommer til å finne sted Kristi Himmelfartsdag den 26. mai.

President Truman svarer Pius XII

President Truman har sendt følgende skrivelse til den apostoliske delegat i De forente stater, erkebiskop Giovanni Cicognani, som svar på Pavens hilsen til presidenten i anledning presidentens tiltredelse av sitt embete etter valget:

«Jeg føler trang til overfor Dem å gi uttrykk for min dypfølte takk for Deres brev av 18. januar hvor De overbringer meg den Hellige Faders gode ønske for at mitt arbeid må lykkes til hell og framgang for De forente staters folk. Jeg vil be Dem overbringe den Hellige Fader min oppriktigste takk for hans edelmodige sinnelag. Etterkrigs-årene og gjenoppbyggingen stiller oss overfor uhyre vanskelige og kompliserte problemer, men med Guds hjelp og ved å sette alle våre krefter inn håper vi å kunne skape en sann fred og et godt forhold mellom nasjonene.»

39 diplomatiske representanter ved Vatikanet

Ifølge den siste fortegnelse over det diplomatiske korps ved Vatikanet er 39 nasjoners diplomatiske representanter akkreditert ved den Hellige Stol. Av disse er 16 ambassadører, 20 ministre og 3 *chargé d'affaires*.

Følgende regjeringer er representert ved ambassadører: Den polske eksil-regjering, Colombia, Chile, Portugal, Irland, Venezuela, Bolivia, Den dominikanske republikk, Argentina, Italia, Brasil, Ecuador, Frankrike, Belgia, Spania og med samme rettigheter en særlig utsending som representant for De forente staters president. Følgende er representert ved ministre: Liberia, Guatemala, San Marino, Den lithauske eksil-regjering, Maltheser-ridderne, Holland, Cuba, Nicaragua, Costa Rica, Tsjekkoslovakia, Østerrike, China, Libanon, Uruguay, Storbritannia, Monaco, Egypt, San Salvador, Panama og Haiti. Ved *chargé d'affaires* er Jugoslavia, Finnland og Peru representert.

Den tyske og japanske ambassade er for tiden stengt.

Offer til misjonsvirksomheten

Kongregasjonen for troens utbredelse mottok i arbeidsåret 1947—48 fra de forskjellige nasjoner følgende bidrag: Fra

Tyskland 372 625 mark, fra England og Skottland 48 000 pund, fra Belgia 17 400 000 belgiske francs, fra Spania 6 643 322 pesetas, fra Holland 895 500 Gulden, fra Frankrike 74 000 000 francs, fra Sveits 206 907 sveitsiske francs, fra Canada 435 000 dollar og fra De forente stater 3 082 203 dollar. De bidrag som er innkommet fra andre land er ennå ikke kunnegjort.

ENGLAND

Kardinal Griffin har på grunn av overanstrengelse etter legenes råd måttet søke noen ukers hvile. De siste rapporter om kardinalens helbredstilstand forteller at kardinalen er i god bedring.

Den eldste katolske avis i England, «Universe», satte nylig opplagsrekord, idet den ble solgt i 200 000 eksemplarer.

ISRAEL

Vatikanets representant i staten Israel, mgr. Antonio Vergani, som er generalvikar for Galilæa, har avlagt et offisielt besøk hos rabineren Yaakov Herzog, som leder religionsministeriets avdeling for de kristne kirker og fremført Kirkens takk for godt samarbeid. Mgr. Vergani som er Vatikanets første offisielle representant i staten Israel, uttalte håpet om at dette gode samarbeid også må fortsette i fremtiden og benyttet anledningen til å avgi melding om flere utnevelser som har funnet sted innen Den katolske kirke i Israel.

Når Israels høyesterett i nær framtid trer sammen, vil den som første sak komme til å behandle et forslag gående ut på at høyesterett skal oppheve dommen over Kristus. Det forlyder at Israels høyesterett har stilt seg imøtekommende til dette forslag. Denne meldingen har nylig vært offentliggjort i svensk presse.

TSJEKKOSLOVAKIA

Vatikanets kringkasting melder at prester, munke og nonner i Tsjekkoslovakia er blitt fratatt sine rasjoneringskort for tekstilvarer, og nå er tvunget til å kjøpe klesvarer på svartebørsen til 6-dobbelte priser. Selv nonner som virker som sykesøstre er rammet av denne forordning. Man venter at neste skritt vil bli at de vil bli satt under tiltale for å ha kjøpt varer på svartebørsen.

En politimann for hver 55. innbygger

Ifølge loven om republikkens sikkerhet som ble gyldig den 3. desember f. å. kommer det til å finnes en politimann for hver 55. innbygger i Tsjekkoslovakia og flere organiserte politifolk enn soldater i den tsjekkosllovakiske armé. Denne lov organiserer politiets styrker rent militært og gjør sikkerhetspolitiet til det eneste eksekutive organ for innenriksdepartementet og distriktenes nasjonalkomitéer. Den etablerer også samarbeid mellom sikkerhetspolitiet og arbeidermilitsen og andre kvasi-militære hjelpeorganisasjoner. Man regner med at sikkerhetspolitiet vil komme til å telle 250 000 medlemmer. Den tsjekkiske armé teller rundt regnet 100 000 mann.

Loven gir også arbeidermilitsen og andre hjelpeorganisasjoner samme rettigheter og plikter som de regulære medlemmer av sikkerhetspolitiet. Alle forsvarsspørsmål skal behandles av sjefen for innenriksdepartementet og forsvarsministeren i fellesskap.

Den samme utvikling har funnet sted i Polen, hvor sikkerhetspolitiet nå teller 350 000 mann, mens den polske armé teller 150 000 soldater.

Man regner nå med at Sovjets lydstaten — unntatt Jugoslavia — sammen stiller rundt regnet 500 000 mann regulære soldater, mens tallet på politistyrkene er 800 000 mann.

POLEN

Den polske kirkes nye primas, mgr. Stefan Wyszynski, som er en fjern slektning av Sovjets vise-utenrikskommisær Wyszynski, har nylig tiltrått sitt embete og ved samme anledning sendt ut et hyrdebrev, hvor han hyller sin forgjenger, kardinal Hlond, som han betegner som «symbolet på enheten i den katolske kirke i Polen». Han oppfordrer de polske katolikker til å forbli tro mot Kirkens læresetninger som viser veien til Gud. Til slutt uttaler erkebiskopen:

«Jeg er ingen politiker, heller ikke diplomat eller reformator. Jeg er en Jesu Kristi apostel. — For nærværende er Kirken i ferd med å gå inn i en ny virksomhetsfase. Alle polakker må samarbeide for å gjøre Varsjva til en hovedstad som symboliserer styrke og fred.»

I sin kamp mot kristendommen har den polske regjering innført en ny skatt, nemlig døpe-skatten. (!)

LITAUEN

Mgr. Mykolas Krupavicius som er president for den litauiske befrielseskomité, hvor alle de litauiske eksilpartier er representert, er kommet til New York fra Paris sammen med den tidligere litauiske diplomat Vacys Sidzikauskas.

På en pressekonferanse uttalte mgr. Krupavicius at alle litauiske biskoper på én nær er drept eller tvangsdeportert til Sovjet-Samveldet. Den samme skjebne har rammet 50 prosent av landets geistlighet. 60 prosent av de få protestantiske kirker er stengt eller ødelagt.

Om den politikk Sovjet driver overfor Kirken, fortalte mgr. Krupavicius at en prest har lov til å lese messen så lenge han disponerer over en kirke. Men det er lagt så høye skatter på kirkene at menighetene ikke er i stand til å betale dem. En alminnelig liten landsbykirke har således måttet betale opptil 120 000 rubler i skatt pr. år. Betales ikke skatten blir Kirkens eiendommer beslaglagt og presten deportert. Det er forbudt studenter å overvære messen.

Mgr. Krupavicius grunnla i 1917 det kristne demokratiske parti i Litauen og var landbruksminister i flere regjeringer. Han forteller nå at 200 000 litauere ble drept eller deportert i 1948. Russere og mongoler er overflyttet i så store mengder at de for nærværende utgjør mer enn halvparten av landets befolkning.

ROMANIA

Den katolske kirke i Romania med gresk ritus talte før krigen om lag en og en halv million medlemmer. Støttet av den rumenske, ortodokse kirke har landets kommunistiske regjering rettet et drepende slag mot denne kirke. De siste meldingene fra Romania forteller at 600 katolske prester er blitt arrestert, mens over 500 holder seg skjult i skogene og fjellene. 30 domherrer holdes fanget i et kloster ved Moldau og 6 biskoper sitter fengslet i ex-klosteret Dragoslave ved Campulung. De andre sitter arrestert i fengsler på forskjellige steder i landet.

CHINA

Den kommunistiske kringkaster i Nanking har kunngjort en ny liste over krigsforbrytere. På listen er bl. a. oppført mgr. Paul Yu-pin, erkebiskop av Nanking.

Erkebiskop Yu-pin har nylig besøkt Rom hvor han ble mottatt av Paven og oppholder seg for nærværende i De forente stater hvor han har vært i audiens hos president Truman.

I et intervju i Washington gir erkebiskopen uttrykk for den oppfatning at kommunismen aldri vil kunne slå rot i det kinesiske folk, da dets respekt for eiendomsretten ikke kan forenes med kommunismens doktriner.

Om kirkens stilling uttaler erkebiskopen at den har måttet gå «under jorden» og arbeide i hemmelighet i flere av de områder som er besatt av kommunistene. I andre distrikter er katolikkenes utsatt for de frykteligste forfølgelser. Det foreligger ennå ikke fullstendige oppgaver over hvor mange katolske prester som er blitt myrdet.

UNGARN

Den tidligere ungarske justisminister og lederen av det ungarske uavhengighetsparti, Zoltan Pfeiffer, har overfor en representant for INS avgitt følgende erklæring:

«Ingen må la seg bedra av de anklager som er rettet mot kardinal Mindszenty, som bare har til hensikt å bringe kardinalens personlighet i miskreditt. Dommen over ham ble ikke avsagt i Budapest. Prosessen mot ham blir ikke det siste slag i det angrep mot den katolske kirke i Ungarn herrene i Kreml har planlagt.»

Om kommunistene i Ungarn hadde til hensikt å få tømt de katolske kirker med angrepet på og dommen over kardinal Mindszenty, har de fått oppleve det motsatte, forteller en engelsk forretningsmann som nylig har vært i Budapest, til den engelske avis «Catholic Herald». «For å se virkningene av arrestasjonen på befolkningen gikk jeg en søndag til en gammel, berømt kirke, Szervita, i hjertet av Budapest, som jeg ofte hadde vært innom i årenes løp. Den var fylt til trengsel av nærmere 3000 mennesker. Noe lignende har jeg aldri tidligere opplevd. Og dette er betegnende for situasjonen i dag,» forteller den engelske forretningsmannen.

Følgene av nasjonaliseringen av skolene

Dokumentsamlingen «Katholiek Archief» som utgis av den katolske aksjon i Holland, bringer følgende i sitt nummer av den 28. januar om følgene av at skolene i Ungarn er blitt nasjonalisert:

«Følgene av nasjonaliseringen gjør seg særlig merkbar ved fastleggelsen av den nye undervisningsplan. Regjeringen avgjør nå hvilke lærebøker og hvilket undervisningsmateriell som skal brukes. Undervisningen i biologi bygger på darwinistisk-evolusjonistisk grunnlag. En lærebok av Magda Ligeti om «Seksuell opplysning for barn» har fremkalt en storm av protester — også i Parlamentet. En film om «Hvordan er jeg blitt til?» som er ment som hjelpemiddel for å gi massene seksuell opplysning, er i virkeligheten ikke noe annet enn obscen framvisning. Bøker som fremstiller kato- lismen i et dårlig lys, sirkulerer regelmessig i skolene.»

Den siste undervisningsreform i Ungarn dekreterer at ingen av de tidligere godseieres barn får besøke noen skole etterat de har fylt 14 år. Det samme dekret forbyr samtidig lærere å gi privat undervisning.

«MODERNE KATOLSK TANKE I FORHOLD TIL NORDISK ÅNDSMILIEU»

er titelen på «Catholica»s 88 sider store særnummer med fordragene fra Kristiansand-stevnet 1948. Enkelte numre kr. 6.00, men i forbindelse med abonnement på «Catholica» kr. 5.00 — med særnummeret altså kr. 15.00. Kan bestilles gjennom St. Olavs ekspedisjon eller hos deres bokhandler.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG — KØBENHAVN

Moderne katolsk tanke i forhold til nordisk åndsmiljø

Spesialnummer av «Catholica».

Innhold:

*Katolsk livssyn og nordisk folkekarakter.
Liturgiens plass i den katolske renessansen.
Kristne og ikke-kristne tanker om ekteskap og familieliv.
Katolsk og ateistisk humanisme.
Den katolske kirke og nordisk protestantisme.*

Fås i St. Olavs ekspedisjon.

Pris kr. 6.00.

Conférences Françaises par le Père F. Le Breton, O.P.

chaque mardi de Carême à 20 heures
dans l'église Saint-Dominique, Neuberggaten 15, Oslo.

6 Mars: 1— Le Dieu de la foi.

13 Mars: 2— Dans lalumièrre de foi.

20 Mars: 3— La tradition dans l'Eglise.

27 Mars: 4— Le développement de la foi.

3 Avril: 5— Les périls de notre foi.

Entrée libre.

Vår Frue Hospitals basar,

Oslo,

er åpen hverdage fra kl. 10—21. Søndage fra kl. 13—21.

Støtt den gode sak.

Oslo: St. Halvards menighets basar

Basar til inntekt for kirkelige formål holdes i Urtegt. 29 i tiden fra 13. til og med 21. mars.

Høve til å ta lodder hele dagen.

Merk: Søndag 13. mars	} Fra kl. 19 kaffe. Aftentrekning. Tombola.
Onsdag 16. mars	
Fredag 18. mars	
Søndag 20. mars	

Støtt med gaver. Kjøp gjennomgangslodder.

Fasteprekener i St. Olavs kirke, Oslo

Hver søndag i fasten kl. 19 ved pastor F. J. Fishedick.

I. «Fader, skjæ din vilje.»

II. «De la hånd på ham og grep ham.»

III. «Han er skyldig til å dø.»

IV. «Se for et menneske.»

V. «De førte ham bort for å korsfeste ham.»

VI. «Stans og se, om en smerte er lik min smerte.»

Fasteprekener i St. Halvards kirke

Urtegt. 29, i høymessen kl. 10,30, ved pater Hanssen.

Søndag 13. mars: Syndens ondskap.

Søndag 20. mars: Hans død — vårt liv.

Søndag 27. mars: «Han skal komme igjen for å dømme levende og døde.»

Søndag 3. april: Gjennom lidelser til Gud.

Søndag 10. april: «Jeg tror på syndenes forlatelse.»

Langfredag 15. april: «Det er fullbragt.»

Oslo katolske menighetspleie.
Kontoret er åpent tirsdag og fredag fra kl. 10 til 13.

**HANS KARLSEN
MALERFORRETNING**

Utfører all slags
malerarbeid.

Tordenskjoldsgt. 6 B.
Tlf. 41 07 76 — Oslo

Eivind Brosstad

Såpefabrikk

Telefon 42 67 04

Vognmannsgt. 8 - Oslo

T. S. JACOBSEN

BEGRAVELSESBYRÅ

Ullevålsv. 1, Oslo.

Tlf. 33 23 34 - 33 22 46

Privat 55 85 50 - 69 43 72

Alt for sykepleien

*Bli
Lunde-kunde*

Vecktøy

Jernvarer

Kjøkkenutstyr

HAKON LUNDE

STORGATEN 24 - OSLO - TELEF. 42 65 05

UNGDOMMEN utfordrer!

2 FOREDRAG OM UNGDOMSARBEID

UNDERHOLDNING av Ungdomslaget,
speiderpikene
og speiderguttene.
Allsang. Utlodning.

UTFØRLIG PROGRAM I NESTE NUMMER!

**KRISTNE
OG IKKE KRISTNE
TANKER OM EKTESKAP
OG FAMILIELIV**

Av magister Daniel Haakorsen

I særtrykk (23 s.) kr. 1.—.

BØNNEBOK

for katolske kristne

atter på lager.

St. Olavs Forlag - Oslo

T U N G H Ø R T E :

Nå er det nye OTICON høreapparat kommet som De i egen interesse bør prøve. Det er et glimrende rørforsterket apparat, og med dette kan de tunghørte høre både ved samtaler, foredrag, kirker etc. Våre kunder er henrykt over hvor klart og naturlig en hører med OTICON.

Apparater sendes til prøve.

Undertegnede, som har vært i firmaet 28 år, har den lengste erfaring i bransjen, og står gjerne til tjeneste ved valg av apparat.

Vi har lagt inn høreanlegg i ca. 70 norske kirker.

AMERICAN-NORWEGIAN OTICON, A. BRUCE
Fridtjof Nansens plass 6, Oslo.

Telefon 42 33 32.

Norges eldste spesialforretning i høreapparater.

Trykksaker — Protokoller
Kontorrekvisita

WITTUSEN & JENSEN A/S

Tlf. 42 18 80 (centralbord) - Oslo

NEBB er stedet for
alt elektrisk

Ø. Slottsgt. 8, Oslo Telefon 42 19 54

VELKOMMEN TIL

SUNDT

BERGENS STORE FORRETNING

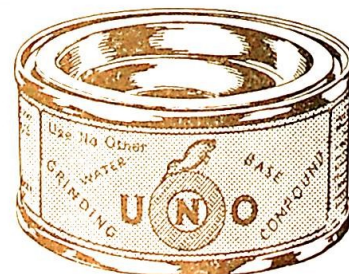
Johan Olsen & Sønner

Murmester og entreprenørforetning

Kongensgt. 17, Oslo.

Etabl. 1896.

Telf. 42 50 85 - 42 52 23

**Beste
og hurtigste
slipemiddel
for lager og
ventiler**